

Bäste finansminister Anders Borg,

Grunden för det svenska socialförsäkringssystemet är att medborgarna solidariskt via skatten ska betala för den ekonomiska trygghet vem som helst kan behöva om hon till exempel blir sjuk. Det kan vara rimligt.

Men när det gäller sjuklön är systemet felkonstruerat däri att en del av betalningsbördan inte lagts på hela skattebetalarkollektivet, utan på en viss grupp särskilt utpekade, nämligen arbetsgivarna. Arbetsgivarna har nästan aldrig något ansvar för sjukfallen. Ändå döms de att betala två veckors sjuklön åt sina anställda. Dessutom passar staten på att klämma företagarna på en extraskatt.

För att täcka statens utgifter för sjukersättning måste arbetsgivarna betala en sjukförsäkringsavgift som utgör ungefär en sjättedel av arbetsgivaravgifterna, vilket renderar staten omkring 70 miljarder kronor om året.

För tio år sedan var sjuktalet, alltså antalet dagar med sjukersättning från staten per svensk och år, över 20. Då stämde statens inkomster och utgifter för sjukligheten på ett ungefär. Men nu har sjuktalet gått ned till ungefär sex sjukersättningsdagar. Därmed har statens utgifter för sjukersättningen reducerats till ungefär 25 miljarder kronor om året.

I den mån staten är ansvarig för den förbättrade hälsan är den värd vår hyllning. Men den bör inte fortsätta att pungslå företagen för utgifter den inte har.

Om konkurrerande företag lyckas sänka produktionskostnaderna leder det till lägre priser. Staten borde följa det goda exemplet och dela med sig till försäkringstagarna, alltså arbetsgivarna. Det finns utrymme för en ordentlig sänkning av arbetsgivaravgifterna.

Eller ännu bättre vore kanske om företagarnas ansvar för de anställdas sjuklön minskade från två veckor till en.

Vänliga hälsningar